

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски
Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора Л. Ц. Р.
като разгледа докладваното от Николай Джурковски Наказателно дело за възобновяване № 20231000600427 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 424 ал.1 вр. чл. 422 ал.1 т.5 от НПК.

Постъпило е искане от главния прокурор на Република България с правно основание чл.419, ал.1, чл.420, ал.1, предложение последно, вр. чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 вр. чл. 424 ал.1 и чл.425, ал.1 т.1 от НПК да бъде възобновено НОХД № 1311/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, да бъде отменено протоколно определение от 30.01.2023 г., с което е одобрено споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, и делото да бъде върнато на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда по реда на Глава 29 от НПК.

В искането са изложени следните релевантни факти:

НОХД № 1311/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав е образувано по внесено от прокурор при СРП споразумение за решаване на делото в досъдебното производство по реда на Глава 29 НПК.

С протоколно определение от 30.01.2023 г., постановено по НОХД № 1311/2023 г., Софийският районен съд е одобрил внесеното споразумение, постигнато между прокурор при СРП и адв. Б. - защитник на обвиняемия Г. И. К., според което обвиняемият К. се признава за виновен в това, че на 10.10.2022 г. в гр. София е извършил престъпление по чл.343б, ал.1 НК, за което и при условията на чл.55, ал.1, т.1 НК се е съгласил да му бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 /шест/ месеца, изпълнението на

което на основание чл.66, ал. 1 НК да се отложи за срок от 3 /три/ години.

На основание чл.55, ал.3 НК на обвиняемия не се налага по - лекото наказание „глоба“, което законът предвижда наред с наказанието „лишаване от свобода“.

На основание чл.343г вр. чл.37, ал.1 т.7 НК на обвиняемия Г. И. К. се налага наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 5 /пет/ месеца, считано от датата на одобряване от съда на споразумението, като на основание чл.59, ал.4 НК се приспада времето, през което той е бил лишен от право да управлява МПС по административен ред, считано от 10.10.2022 г.

Твърди се в искането, че определението не подлежи на въззивна и касационна проверка и е влязло в сила на 30.01.2023 г.

Прави се оплакване, че определението, с което е одобрено споразумението по НОХД № 1311/2023 г. по описа на Софийски районен съд, е постановено при съществени нарушения на закона и на процесуалните правила - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

В тази връзка се претендира, че в хода на разглеждането на делото по реда на Глава 29 НПК е допуснато нарушение на материалния закон, тъй като наложеното наказание „лишаване от право да се управлява МПС“ е за срок по-малък от срока на наказанието „лишаване от свобода“.

Изтъква се, че в разпоредбата на чл. 49, ал.2 НК законодателят е регламентирал възможност наложеното кумулативно предвидено наказание по чл. 37, ал.1, т.7 НК да надвишава основното наказание, предвидено в санкционната част на съответната норма от Особената част на НК, с максимален три годишен срок. Развиват се доводи, че при тълкуване на този текст, а и от константната и задължителна практика на съдилищата /Постановление № 1 от 17.01.1983 г. на Пленума на ВС на Република България, Тълкувателно решение № 61/1980 г. на ОСНК, решение № 94 от 26.02.2009 г. по н.д.№ 580/2008 г. на ВКС, II НО, решение № 10/18.01.2010 г. по н.д.№ 671/2009 г. на ВКС, III НО и т.н./ следва извод, че наказанието „лишаване от права“ не може да бъде наложено за срок по-малък от определеното основно наказание „лишаване от свобода“.

Твърди се, че допуснатото нарушение е съществено по смисъла на чл. 348, ал.1 т.1 НПК и е налице основание по чл.422, ал.1, т.5 НПК за възобновяване на наказателното производство.

Заявява се, че съдът е следвало да се съобрази с изискванията на чл. 49 НК и на основание чл.382, ал.5 НПК да предложи промени в споразумението, но че като не е сторил това, а в нарушение на чл.382, ал.7 НПК е одобрил споразумение, което противоречи на закона, Софийски районен съд е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, което също е основание по чл.422, ал.1, т.5 НПК за възобновяване на делото.

Сочи се, че нарушенията могат да бъдат отстранени от Софийски апелативен съд по реда на чл. 425, ал.1, т.1 НПК, като се отмени определението, с което е одобрено споразумението, и делото се върне на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда по реда на Глава 29 от НПК.

В съдебното заседание пред Софийски апелативен съд представителят на САП поддържа искането на главния прокурор на РБ съобразно изложеното от него. Моли определението на СРС, с което е одобрил сключване на споразумение за прекратяване наказателното производство, да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг съдебен състав на същия съд за ново разглеждане по реда на Глава 29 от НПК.

В съдебното заседание пред САС защитата на осъдения Г. И. К. в лицето на упълномощения му защитник адв. В. Б. счита, че в случая не е допуснато нарушение на материалния закон и че СРС правилно е одобрил постигнатото споразумение. Твърди, че в текста на чл. 49, ал.2 от НК е написано, че лишаването от права не може да надвишава основното наказание с повече от 3 години, но че в този текст не е описано дали не може да бъде с по-малък размер и че всъщност цитираната в искането съдебна практика стъпва на база на тълкуване на този текст. Сочи, че има практика и в обратната посока, а именно, че наказанието лишаване от права може да бъде и с по-нисък размер. Изтъква, че в случая наложените наказания са 6 месеца лишаване от свобода и 5 месеца лишаване от правоуправление, при което наказанието лишаване от права е само с един месец по-ниско от размера на наложеното наказание лишаване от свобода. Основавайки се на тези аргументи, защитникът моли да бъде счетено, че не е налице нарушение на материалния закон при одобряване на споразумението от страна на СРС, поради което да бъде отхвърлено искането на главния прокурор на Република България и определеното от СРС наказание да остане в сила.

В последната си дума пред настоящата инстанция осъденият К. моли да се отхвърли искането на главния прокурор за възобновяване на делото.

Софийски апелативен съд, след като прецени данните по делото и като ги обсъди във връзка с постъпилото искане за възобновяване, както и с изразените становища от страните, намери следното:

Производството пред първата съдебна инстанция /Софийски районен съд/ - по НОХД № 1311/2023 г. по описа на СРС - е било образувано по внесено от прокурор при СРП споразумение за решаване на делото в ДП – по досъдебно производство № 1649/2022 г. по описа на 06 РУП-СДВР, постигнато между прокурора и защитника на обвиняемия Г. И. К. и съответно подписано от прокурора, защитника адвокат В. Б. и обвиняемия Г. И. К.. Споразумението е било одобрено с протоколно определение по протокол № 61 от 30.01.2023 г., постановено по горепосоченото дело /НОХД № 1311/2023 г. по описа на СРС-НО, 20 състав/.

С така одобреното споразумение по НОХД № 1311/2023 г. по описа на СРС осъденият /тогава обвиняем/ Г. И. К. се признава за виновен, респективно е признат за виновен в това, че на 10.10.2022 г. в гр.София около 01.00 часа по ул.“Проф. Александър Райчев“ с посока на движение от ул.“Ламар“ към ул.“Теодосий Икономов“ е управлявал МПС – л.а. „Ауди“ с ДК № *** с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда – 1.35 на хиляда, установено по надлежния ред, посочен в чл. 6 ал.9 от Наредба № 1 за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни

аналози – с техническо средство „Дрегер 7510“ с № 0218, проба № 1767, като в случая деецът е отказал да даде кръвна проба за изследване – престъпление по чл. 343б ал.1 от НК, за което /престъпление/ при условията на чл. 55 ал.1 т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, изпълнението на което на основание чл.66 ал.1 НК е отложено за срок от три години.

Със споразумението на основание чл. 59 ал.2 вр. ал.1 от НК в случай на привеждане в изпълнение на наложеното наказание лишаване от свобода е постановено от същото да се приспадне времето на задържането на обвиняемия К. по ЗМВР за срок до 24 часа – на 10.10.2022 г.

Със споразумението на основание чл. 343г от НК и чл. 37, ал.1, т.7 от НК на обвиняемия Г. И. К. е наложено и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от пет месеца считано от датата на одобряване на споразумението, като на основание чл. 59 ал.4 от НК е приспаднато времето, през което обвиняемият е бил лишен от право да управлява МПС по административен ред считано от 10.10.2022 г. със заповед за ПАМ № 4066/2022 г. на полицейски служител при ОПП-СДВР.

На основание чл.55 ал.3 от НК със споразумението на обвиняемия Г. И. К. не е наложено наказание глоба.

С протоколното определение по протокол № 61 от 30.01.2023 г., постановено по горепосоченото дело /НОХД № 1311/2023 г./, СРС-НО, 20 състав е прекратил също производството по делото.

Определението, включително и в частта му, с която е одобрено споразумението, като неподлежащо на обжалване е влязло в законна сила на 30.01.2023 г. и не е било проверено по касационен ред.

От съдържанието на определението, с което е одобрено предложеното на съда споразумение, е видно, че срокът на наложеното на Г. И. К. наказание лишаване от свобода е шест месеца, а срокът на наложеното му наказание лишаване от право да управлява МПС е определен на 5 месеца. Т.е., наложеното му наказание лишаване от право е в размер по-нисък от размера на наложеното наказание лишаване от свобода. Това противоречи на материалния закон, съгласно който, както и съгласно практиката по неговото прилагане, размерът на наказанието лишаване от право не може да бъде по-нисък от размера на наказанието лишаване от свобода, след като те се налагат заедно. В случая СРС не се е съобразил с нормата на чл. 49 ал. 2 от НК, както и с указанията, съдържащи се в ППВС № 1/1983 г. т.6, б.“Б“ /точно що се касае до лишаването от правоуправление на МПС/ и в точка 3 на ТР № 61/1980 г. на ОСНК на ВС, както и с константната практика на ВС и ВКС /например Р 375-85-I, Р 306-85-III, Р 462-69-III, Р 695-74-I, Р 616-80-II, Р 212-87-III, Р 463-03-I, Р 61-21-II, Р 10-10-III, Р-60194-22-II, Р-60142-21-III и др./, а именно – че наказанието лишаване от права, когато се налага заедно с лишаване от свобода, не може да бъде за по-кратък срок от лишаването от свобода. В настоящия казус при никаква хипотеза на закона съдът не би могъл да наложи наказанието лишаване от правоуправление в размер по-нисък

от шест месеца /какъвто е размерът на наказанието лишаване от свобода/.

С оглед на това и като е одобрил споразумението в нарушение на материалния закон при определяне на кумулативното наказание лишаване от право да управлява МПС, което обвиняемият Г. И. К. следва да понесе за извършеното от него престъпление по чл. 343б ал.1 от НК, Софийски районен съд е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила. Преди да одобри споразумението решаващият съд съгласно чл. 382, ал.7 от НПК е бил длъжен да провери неговата законосъобразност и да пристъпи към одобряването му едва ако то не противоречи на закона и морала. В конкретния случай обаче е допуснато нарушение на материалния закон, което Софийски районен съд не е констатирал и за отстраняването на което не е предприел действия по реда на чл. 382, ал.5 от НПК, като по този начин е допуснал и процесуални нарушения при одобряването му.

Така допуснатите от СРС нарушения са съществени по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК и представляват основания по чл. 422, ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на наказателното производство. В частност нарушението на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НК е съществено, тъй като има непосредствено отражение върху наказателния статус на осъдения – довело е до неоснователно смекчаване наказателното положение на осъдения.

Посочените съществени нарушения са основание за отмяна по реда на възобновяването на непроверяването по касационен ред определение за одобряване на споразумението и за прекратяване на производството по делото.

САС намира, че в случая не е компетентен да реши делото по същество и сам да определи и да наложи следващото се съгласно разпоредбите на НК кумулативно наказание лишаване от права.

Констатираните нарушения могат да бъдат отстранени само при ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд. Затова определението следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС от стадия на съдебното заседание. При новото разглеждане на делото в хода на производството по Глава 29 от НПК съдът следва да упражни правомощията си по чл. 382, ал. 5 от НПК и да предложи на страните промяна в споразумението, която да съответства на материалния закон и на практиката по приложението му. Ако те се съгласят с нея същата следва да бъде вписана в окончателното споразумение и последното да бъде одобрено от съда. В противен случай, ако страните не се съгласят, съдът следва да приложи нормата на ал. 8 от посочената разпоредба.

Воден от горните съображения и на основание чл. 425 ал.1 т.1 от НПК Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по НОХД № 1311/2023 г. по описа на Софийски районен съд, като **ОТМЕНЯ** постановеното по него протоколно определение по протокол № 61 от 30.01.2023 г., с което е одобрено споразумение за решаване на делото в

ДП – по досъдебно производство № 1649/2022 г. по описа на 06 РУП-СДВР, постигнато между прокурор от Софийска районна прокуратура и защитника на обвиняемия Г. И. К. и с което е ангажирана наказателната отговорност на Г. И. К. за престъпление по чл. 343б ал.1 от НК чрез налагане на наказания лишаване от свобода за срок от шест месеца, изпълнението на което на основание чл. 66 ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 години, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от пет месеца.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд от стадия на съдебното заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____